

PORTRET

DANIEL LINEHAN, DE AMERIKAANSE DROOM IN BELGIË

‘Elke kiem is naïef’

Uit Daniel Linehans nieuwe voorstelling 'Gaze is a ghost': 'De dag dat ik mezelf als een expert beschouw, stopt voor mij het experiment.' © Daniel Linehan

Velen dromen ervan, weinigen is het gegund: *carte blanche* krijgen. En jawel, de Amerikaanse danser en choreograaf Daniel Linehan is met zijn gat in de boter gevallen.

SARAH VANKERSCHAEVER

De taal heeft er een nieuwe uitdrukking bij. Zeg niet 'zich als een vis in het water voelen' maar 'zich als een Amerikaan in België voelen'.

We hebben het over Daniel Linehan: danser, choreograaf, Amerikaan, dertiger en dit seizoen *artiste associé* in De Singel in Antwerpen. Hij voelt zich fantastisch in dit vlakke land, ook als heeft hij een Belgische snottvalling, waardoor zijn broekzak vol keukenpapier zit.

'In de States is er veel minder ondersteu-

'Het belangrijkste is dat je jezelf de toestemming geeft om te proberen, te zoeken en je te laten beïnvloeden'

tenstaander door het leven te gaan. Linehan groeide op in een gezin met zeven kinderen in Washington. En zoals dat gaat met uitzonderingen, is hij tot op

baar met de setlist van een concert. In de nieuwe voorstelling *Gaze is a gap is a ghost*, die hij volgende week in De Singel presenteert, werkt hij met video en dans, waarbij de dansers camera's dragen. 'Ik ben geen videokunstenaar en beschouw mezelf trouwens in geen enkele kunstdiscipline als een expert, maar dat zie ik als een voordeel. De dag dat ik me een expert voel, stopt voor mij het experiment. Het belangrijkste is dat je jezelf de toestemming geeft om te proberen, te zoeken en je te laten beïnvloeden in plaats van je te laten intimideren door voorgangers die prachtige dingen deden binnen hun discipline. Ik maak me gewoon sterk dat elke kiem naïef is.'

Linehan werkt ondertussen ook aan een boek. 'Een choreografie als een boek: omdat elke artistieke ervaring tijdgerelateerd is. Het omdraaien van een pagina, bijvoorbeeld. Een dansvoorstelling is voorbij in een uur, een boek gaat in het beste geval een paar eeuwen mee. Alles is een kwestie van organisatie. Alles? 'Nu ja, alles behalve dans. Dit beroep blijft beangstigend: ik heb geen langetermijnplan en de tijden zijn onzeker. Maar zolang dans mijn passie is, ervaar ik de toekomst als choreograaf en danser niet als bedreigend.'

'Gaze is a gap is a ghost', op 19 & 20/10 in De Singel, Antwerpen, op 15>17/11 in de Kaaistudio's, Brussel.

Meer info: artiste-associe.delsingel.be

ning voor jonge kunstenaars', zegt Linehan. 'En vooral: veel minder interesse van het publiek. Alle kunsten zitten geïntegreerd in de grote steden, zoals New York en ook Seattle, maar daarbuiten valt er weinig te beleven. In België daarentegen is er een fantastisch netwerk: Antwerpen, Leuven, Brussel, Gent, Brugge... Als choreograaf kun je hier een tournee maken.'

Outsider

Linehan belandde in Brussel toen hij zich inschreef voor de Research Cycle aan P.A.R.T.S., de dansschool van Anne Teresa De Keersmaeker. Hij had er dan al een balletopleiding en een hedendaagse dansopleiding aan de Universiteit van Washington op zitten. En een carrière in de horeca. 'Ik heb vier jaar in New York gewoond. Terwijl ik als freelance danser van het ene dansproject in het andere viel, werkte ik in een restaurant om de huur te kunnen betalen.'

Daar heeft hij als artieste associé in De Singel dus allemaal geen last van. 'Nope. Ik ben nu vier jaar in België maar wil best nog een paar jaar blijven. Ook al voel ik me nog altijd een outsider, door dat ik de taal niet spreek.' Hij is het nochtans gewoon om als bui-

vandaag de enige bij de Linehans die voor de kunsten koos. 'Vader is dokter, moeder verpleegster en de broers en zussen dokter, lijnpiloot of IT'er. Eén ding heeft hij wel met iedereen van het gezin gemeen: zijn trouwring. 'Twee jaar geleden ben ik met mijn vriend getrouwd. Dat is trouwens nog een verschil tussen België en Amerika: hier reageert iedereen positief op mijn geartheid, in de States ben je niet in elke staat welkom.'

Dans is een boek

Linehan liet zich vorig jaar opmerken met zijn choreografie *Zombie aporia*. Een slimme voorstelling gebaseerd op de structuur van een rockconcert: woord en beweging kneedde hij tot een sterke verzameling artistieke ideeën, vergelijk-

Daniel Linehan. © Olivia Dreeshaut